

[Arbejds- og Socialministeren.]

behandling; men den kan næppe bidrage til at klare ret meget af det, som det ærede Medlem ønskede skulde klares for Folket, saaledes at det kunde faa at vide, hvad det er, der foregaar, og saaledes at man ikke i alt for høj Grad i Dølgmaal skulde gennemføre forskellige Ordninger. Jeg antager, at Befolkningen i al Almindelighed er fuldkommen klar over, hvad det er, der her sker, selv om den i meget stor Udstrækning paa ingen Maade er tilfreds dermed.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen siger, at de højere Lønninger maa være med til at bære Byrderne. Hvis han her tænker paa de noget bedre Arbejderlønninger, har de saavel som de mindre Lønninger i høj Grad maattet være med til at bære Byrderne. Jeg har tidligere peget paa det og skal gentage, at jeg er ganske klar over, at der er store Kredse af Medborgere uden for Arbejdernes Kreds, der i Øjeblikket er meget daarligt stillede: smaa-handlende og mange andre; der er slaaet ud paa Grund af Krigen og Restriktionerne. Men det maa ikke glemmes, at Arbejderne paa mange Maader positivt har paataget sig Byrder for at komme over Vanskelighederne; jeg behøver her blot at nævne Arbejdsfordelingen og de meget høje Kontingenter, som udredes for dermed at hjælpe de Mennesker igennem, som ikke i Øjeblikket kan komme ind i Arbejdsprocessen. Jeg skal altsaa endnu en Gang pege paa de meget betydelige Bidrag, der er ydet af Fagorganisationerne for at bøde paa Vanskelighederne, Bidrag, der er tilvejebragt baade af større og mindre Lønninger. Med Hensyn til disse daarligt stillede næringsdrivende, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen henviste til, og som han mente gennem højere Priser paa de Varer, der laa uden for de mest nødvendige Livsfornödenheder, at kunne hjælpe, maa jeg henvise til min Kollega Handelsministeren.

Det ærede Medlem Hr. Rager spurgte om, hvorvidt Formandsskabet for Arbejds- og Forligsnævnet var indforstaaet med dette Lovforslag. Jeg maa have Grund til at tro, at Formandsskabet ikke kan have noget imod et Forslag, som ikke griber ind i dets Virksomhed i den Forstand, at det er bundet deraf, men lader det være frit stillet. I øvrigt vil jeg sige, at jeg kan ikke anerkende, at denne Tilføjelse til Loven om Arbejdsforhold skulde have en anden Placering. Det er fuldt ud naturligt, at denne Ændring gaar ind som en Tilføjelse til § 2, som indeholder de Beføjelser og de Direktiver, som Arbejds- og Forligsnævnet har, og som de

skal rette sig efter. Jeg behøver i saa Henseende kun at citere Indledningen, hvori det hedder, at det paahviler Arbejds- og Forligsnævnet at træffe Afgørelse af saadanne Spørgsmaal vedrørende overenskomst-mæssige Løn- og Arbejdsforhold o. s. v.

Jeg tror, at jeg med mine nu fremkomne Udtalelser ogsaa har besvaret den Forespørgsel, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen om, hvorvidt Formandsskabet skulde være bundet af dette Pristal. Jeg gentager, det er ikke Hensigten, det er kun Hensigten, at det skal være vejledende.

Krag: Jeg beklager ikke at have nogen særlig Anledning til at takke den højtærede Minister for det oplysende Svar, han her gav, idet der efter min Mening kun paa eet eneste Punkt var en positiv Oplysning. Den højtærede Minister sagde nemlig, at der i denne Sag ikke er udgaet noget Initiativ fra Formandsskabet i Arbejds- og Forligsnævnet, og at det ikke har noget imod, at der lovgives — det har det for øvrigt ingen anden Adkomst til end andre Borgere her i Landet. Men dermed falder altsaa den Rager'ske Betragtning bort, at det, der her sker, er Udtryk for, at dette Lovforslags Indhold ved Arbejds- og Forligsnævnets fremtidige Ordninger skal tillægges en særlig Vægt.

I øvrigt vil jeg sige til den højtærede Minister, at naar han brugte Udtrykket, at det er for tidligt at fastslaa f. Eks. for Beklædningens Vedkommende, hvilke Priser der skal fastsættes, er det maaske rigtigt. Men det er jo kun Udtryk for, at den højtærede Minister er kommet for tidligt med dette; den højtærede Minister burde have ventet, indtil den Situation nærmede sig, som dette Lovforslag skal beskæftige sig med.

Den højtærede Minister mente ikke at jeg i mine Udtalelser havde opfyldt det Krav, som jeg stillede til andre inden for Tidens Samling, nemlig Kravet om Resignation. Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at dette Krav om Resignation i denne Sag gennem min og mit Partis Stilling til den er fuldkommen opfyldt; thi hvis vi ikke resignerede, vilde vi ikke have haft noget som helst med dette at gøre, som vi ikke kan tillægge nogen som helst Vægt, og som den højtærede Minister her har forklaret er Konsekvensen af den Henvendelse, der er kommet fra De samvirkende Fagforbund, samtidig med at den højtærede Minister har travlt med at forklare, at det, der her sker, naturligvis ikke skal